

Remiwig Wolf

Udgaar hver Søndag.

Nr. 84.

Tirsdag den 9de April.

Kjøbenhavn, den 7. April 1878.
Privatbankens Regnskab for Aaret 1877,
som har været imødejset med en vis Spænding,
fremkom i Fredags, og har vakt en almindelig
og pinlig Overraskelse. Gevinst- og Tabskon-
toen udviser en Gevinstsaldo af 480,000 Kr.,
svarende til 4 pCt. af Aktiekapitalen, men sam-
tidig følger der med Regnskabet en Udtalelse
fra Revisorerne, to hederlige Kjøbmænd, der
udtaler som deres Skjøn, at Aktiver til Beløb
af ca. 94% ikke er nedsattet ca. 2 Mill. for

drag faar det Indtryk, at han ret egenlig kun
har 2 Børn, nemlig "det forenede Dampstib-
selskab" og Telegrafsselskabet, og at han selv
har en saadan Tro paa dette sidste Selskabs
Fremtid, at det bliver forklarligt, at han dels
har funnet gjøre de Anstrængelser, han har
gjort, for at tilvejebringe den efter vore For-
hold enorme Aktielapital, som dette Selskab
har paa sin Debetskonto, dels har funnet finde
det forsvarligt, at lade Privatbanken — Solen
for alle hans mange Maaner — yde store
Laan til høje Kurser paa dette Papir. Fastes
var Etatsraad Tietgen særlig godt disponeret,
og man maatte ligefrem spørge sig selv, om
denne veltilfredse Mand virkelig var den samme,
som paa Tirsdag Aften skal staa Ansigt til An-
sigt med Privatbankens Aktionærer. Det Vil-
lede, han funde lade passere forbi Tilhørernes
Øjne eller Øren, som man vil tage det, var
imidlertid saa smilende, naar man husker, hvor-
ledes Aaret 1877 i det hele har været, at

(Indsendt.)

Lillard mig, Hr. Redaktør, gennem Desres ærde Blad, at fremlætte et Par Ord angaaende det den 4de April afholdte Forhandlingsmøde.

Der blev af en æret Taler afsort tre Hovedegenstaber, som særlig skulle gjøre sig gældende ved Voræopdragelsen, nemlig: „at den skulle være fristelig, sand og i ubetinget Lydighed af Kjærlighed“. Disse tre Egenstaber forekomme mig passende kunne indbefattes i den første; thi er Opdragelsen i

Sandhed kristelig, kan Usandhed og Ulydighed ikke gaa upaatalte hen af Forældrene, og at det saa skulde være en Heil af Forældrene at straffe deres Born for Usandhed (eller som Taleren udtrykte sig: for Logn), fordi det er en Synd mod Gud og ikke mod Forældrene, synes, uildest tolkt, at være en Forvansning af Guds Ord. Er ikke Forældrene sat over Barnene af Gud? Da er det ikke i... --- vel deres Pligt at straffe Barnene for Synd imod ham, i hvis Sted de staa, som for en eller anden Synd imod dem selv? Det Modsatte synes suotere rimeligt! Thi en Forseelse imod Forældrene kan der bedre ses igennem fingre med, end en Forseelse imod Gud, til hvem Forældrene skal opdrage Barnene; men det gjælder gausse vist om, at Straffen slet i Kjærlighed, og at Kjærlighedens Lust stadig omgiver Barnet; thi, som Dr. Faspektor Thomsen fremhævede: „det vil være virksommere end al den wegen Snak om Kjærlighed“!

At lade Barnet vedblive med Løgnen indtil det selv kommer paa det Nene med, at det er en Synd mod Gud, kan umulig forsvares af Forældrene, og at foreholde Barnet, at et Guds Barn ikke maa lyve, er vist heller ikke tilstrækkeligt, da det (Barnet) ikke af Eventyr og Historier, som jo var det, det Onde i Barnet skulde fortælles bort med, kan faa noget stort Begreb om, hvad enten Gud eller et Guds Barn vil sige.

Det, det gjælder mest om, er, at Barnet faa tidligt som muligt hører Noget om Gud, til hvis Rige det hører, og at dette skulde kunne ske ved at fortælle det Eventyr og Historier om et og andet, er Noget, som vist ikke er anvisst af Gud.

Opdragere som have vasket sig.

Paa et i Lemvig den 4de April holdt Skolemøde, der var besøgt af 300 Mennesker, var ifølge «Jyllandsp.» Hovedtalerne følgende: Pastor Lund, Fjaltring, pegede paa de tre Hovedegenskaber ved Opdragelsen, at den skulde være kristelig, sand og i ubetinget Lydighed af Kjærlighed. — Friskolelærer Peder Jensen af Nissum fortalte Bjørnsons Historie om Thorbjørn og Aslak for at vise, at korporlig Revselse var forkastelig, hvorefter Pastor Møller fra Dybe anbefalede i Lighed med Kolds Moder at fortælle det Onde i Børnene væk med Historier. — Pastor Lund mente, at vi maatte være meget betænkelige ved at straffe Børnene, da vi altid maatte huske, at de varer meget bedre end vi selv, idet Guds Rige hørte Saadanne til. Pastor Otto Møller havde i sine Foredrag sagt, at Løgn burde straffes strængt, hvilken Udtalelse Lund fordømte, idet han mente, at Løgn var en Synd imod Gud, hvilket det skulde overlades Børnene selv at komme paa det Rene med. — Skoleinspektør Thomsen fra Lemvig imødegik heldigvis i et, som det synes, godt Foredrag disse forrykte Meninger.

Grundtvigiansk Pædagogik. Ved et større Skolemøde, som afholdtes i Lemvig den 4de ds., udtalte ifølge *Jyllp.* Pastor *Lund* fra Fjaltring, at vi maatte være meget betænkelige ved at straffe Børnene, da vi altid maatte huske, at de vare meget bedre end vi selv, idet Guds Rige hørte saadanne til. Og naar Pastor Otto Møller i nogle Foredrag havde sagt, at Løgn burde strafles strengt, maatte Taleren fordømme denne Udtalelse, idet han mente, at Løgn var en Synd mod Gud, hvilket det skulde overlades Børnene selv at komme paa det Rene med.

Øpdragere, som have vasket sig. Paa et i Lemvig den 4de April holdt Skolemøde, der var besøgt af 300 Mennesker, var i Følge „Ibupst.“ Hovedtalerne følgende: Pastor Lund, Fjalaring, pegede paa de tre Hovedegenstaber ved Øpdragelsen, at den skulle være kristelig, sand og i ubetinget Lighed af Rjærlighed. — Kristolecærer Peder Jensen af Nissum fortalte Bjørnsons Historie om Thorbjørn og Aslak for at vise, at forporlig Revselse var forkastelig, hvorefter Pastor Møller fra Dybe anbefalede i Lighed med Kolbs Moder at fortælle det Onbe i Børnene væk med Historier. — Pastor Lund mente, at vi maatte være meget betenkelige ved at straffe Børnene, da vi altid maatte huske, at de varme meget bedre end vi selv, idet Guds Rige hørte Saabanne til. Pastor Otto Møller havde i sine Foredrag sagt, at Løgn burde straffes strængt, hvilken Udtalelse Lund forbomte, idet han mente, at Løgn var en Synd imod Gud, hvilket det skulle overlades Børnene selv at komme paa det Rene med. — Skoleinspektør Thomsen fra Lemvig imødegik helbigvis i et, som det synes, godt Foredrag disse forrykte Meninger.